

40 вы быхте правили. ¹А сега искате да мя убіете, мене, чловѣка, който ви говорихъ истинѣ-тѣхъ, ²коѣто чухъ отъ Бога; това
41 Авраамъ не е сторилъ. Вы правите дѣла-та бащини си. А тѣ му рекохъ: Ный не смы родени отъ блудъ; ³едного Отца
42 имамы, Бога. Рече имъ Исусъ: ⁴Ако бѣше ви Богъ Отецъ, ⁵то вы бы любили быхте мене; ⁶защото ⁷азъ отъ Бога излѣзохъ и дойдохъ; понеже ⁸не съмъ дошелъ отъ
43 самосебе си, но той мя проводи. ⁹Защо не разумѣвате говореніе-то ми? ¹⁰Защото не можете да слушате мое-то слово. ¹¹Вы сте отъ бащѣ дѣвола, и похоти-тѣ бащи-ни си искате да правите. Той бѣше отъ край чловѣкоубійца, и ¹²не устоя въ истинѣ-тѣхъ; ¹³защото истина въ него нѣма: ¹⁴Когато говори лъжѣ-тѣхъ, отъ свои-тѣ си говори, ¹⁵защото е лъжѣ и на лъжѣ-тѣхъ
45 баща. А пакъ азъ защото казувамъ истинѣ-тѣхъ, не мя вѣрувате. Кой отъ васъ мя избличава за грѣхъ? ¹⁶Ако ли говорихъ
47 истинѣ, ¹⁷защо вы мя не вѣрувате? ¹⁸Който е отъ Бога, ¹⁹Божіи-тѣ словеса слуша; ²⁰вы за това не слушате, ²¹защото отъ Бога не е сте. ²²На това отговорихъ Іудей-тѣ и рекохъ му: ²³Не казуваме ли ный право, ²⁴че ты си Самарянинъ, ²⁵и имашъ бѣсъ? ²⁶Отговори Исусъ: ²⁷Нѣмамъ азъ бѣсъ; ²⁸но почитамъ Отца си, а вы мя бесчестите.
50 И ²⁹азъ не търсихъ мой-тѣхъ славѣ; ³⁰има
51 кой да ³¹ж търси и да сѣди. Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, ³²ако упазн нѣкой мое-то слово, ³³нѣма да види смъртъ до
52 вѣка. ³⁴Тогазъ му рекохъ Іудей-тѣ: ³⁵Сега разбрахмы че имашъ бѣсъ. ³⁶Авраамъ умрѣ и пророци-тѣ, и ты казувашъ: ³⁷Ако упазн нѣкой слово-то ми, ³⁸смъртъ нѣма да вкуси. Ты по голѣмъ ли си отъ отца ни Авраама, ³⁹който умрѣ? и пророци-тѣ умрѣха: ⁴⁰ты на какъвъ ся правиши? ⁴¹Отговори Исусъ: ⁴²Ако славѣ азъ самъ себе си, ⁴³слава-та ми е нищо: ⁴⁴Баща ми е който мя слави, ⁴⁵за когото вы казвате че е Богъ вашъ. ⁴⁶И ⁴⁷не сте го познали, ⁴⁸но азъ го познавамъ; ⁴⁹и ако режъ че не го познавамъ, ⁵⁰ще бѣдѣ подобенъ вамъ лъжець; ⁵¹но азъ го познавамъ и думѣ-тѣхъ
56 му държѣхъ. ⁵²Баща ви Авраамъ радъ бы былъ да види мой-тѣхъ день; ⁵³и видѣ и възрадова ся. ⁵⁴Рекохъ му Іудей-тѣ: ⁵⁵Петдесетъ години нѣмашъ оцѣ, и Авраамъ ли си видѣлъ? ⁵⁶Рече имъ Исусъ: ⁵⁷Истинѣ, истинѣ ви казувамъ, ⁵⁸прѣди да бѣде
59 Авраамъ, ⁵⁹азъ съмъ. ⁶⁰Тогазъ зѣхъ камениѣ да хвърлятъ врѣхъ него; ⁶¹но Исусъ

ся скрѣи, и излѣзе изъ храмъ-тѣхъ, и ⁶²ми-нѣхъ прѣвъ ерѣдъ тѣхъ; и така си отиде.

ГЛАВА 9.

1 И като заминуваше, видѣ едного чловѣка слѣпъ отъ рожденіе-то си. ²И попытахъ го ученици-тѣ му и рекохъ: ³Равви, ⁴кой е съгрѣшилъ, ⁵той ли или родители-тѣ му, ⁶та ся е слѣпъ родилъ? ⁷Отговори Исусъ: ⁸Нито е той съгрѣшилъ, ⁹нито родители-тѣ му; ¹⁰но да ся явятъ дѣла-та Божіи на него. ¹¹Азъ трѣбва да врѣхъ работы-тѣхъ на тогози който мя е проводилъ, ¹²докль е день; ¹³иде ноцъ, ¹⁴когато никой не може да работи. ¹⁵Докль съмъ въ свѣтъ-тѣхъ, ¹⁶видѣлина съмъ на свѣтъ-тѣхъ. ¹⁷Това като рече, ¹⁸плюнкъ на земѣ-тѣхъ, и направи калъ отъ плюнкѣ-тѣхъ, и помаза съ калъ-тѣхъ очи-тѣхъ на слѣпый-тѣхъ, ¹⁹и рече му: ²⁰Иди, омый ся ²¹въ капалищѣ-тѣхъ Силоамъ, ²²(което ся тълкува ²³проводенъ). ²⁴И тѣй ²⁵отиде, омы ся и дойде прогледѣнъ.
8 А съѣди-тѣхъ, и които го бѣхъ виждали отъ прво че бѣше слѣпъ, ⁹казувахъ: ¹⁰Не е ли тойзи, ¹¹който съдѣше та просъше? ¹²Едни казувахъ: ¹³Той е; ¹⁴другы: ¹⁵Че прилича на него; ¹⁶той казуваше: ¹⁷Азъ съмъ.
10 И говорѣхъ му: ¹⁸Какъ ты ся отвори хъ очи-тѣхъ? ¹⁹Отговори той и рече: ²⁰Чловѣкъ който ся нарича Исусъ ²¹направи калъ, и помаза очи-тѣхъ ми, и рече ми: ²²Иди на капалищѣ-тѣхъ Силоамъ, и омый ся: ²³а като отидохъ ²⁴та ся омыхъ, ²⁵прогледяхъ. ²⁶Тогазъ му рекохъ: ²⁷Дѣ е той? ²⁸Казува: ²⁹Не знаѣхъ.
13 Заведохъ при Фарисей-тѣхъ тогозъ, ¹⁴който бѣ нѣкога слѣпъ. ¹⁵А бѣше сѣботѣ, ¹⁶когато направи Исусъ калъ-тѣхъ, и отвори очи-тѣхъ му. ¹⁷И пакъ го пытахъ и Фарисей-тѣхъ ¹⁸какъ прогледа. ¹⁹И той имъ рече: ²⁰Калъ тури на очи-тѣхъ ми, и омыхъ ся, и гледамъ. ²¹И казувахъ нѣкои отъ Фарисей-тѣхъ: ²²Тойзи чловѣкъ не е отъ Бога, ²³защото сѣботѣ-тѣхъ не варди. ²⁴Другы казувахъ: ²⁵Какъ може грѣшенъ чловѣкъ да прави такъвызи чудеса? ²⁶И ²⁷имаше раздоръ помежду имъ. ²⁸Казуватъ пакъ на слѣпый-тѣхъ: ²⁹Ты що казувашъ за него, ³⁰понеже ти е отворилъ очи-тѣхъ? ³¹И той рече: ³²Пророкъ е. ³³А Іудей-тѣхъ не повѣрувахъ за него че е былъ слѣпъ и прогледнъ, ³⁴докль не повысахъ родители-тѣхъ на тогозъ ³⁵който бѣ прогледнъ; ³⁶Та вы попытахъ и рекохъ: ³⁷Той ли е сынъ ви, ³⁸за когото вы казувате че е слѣпъ ³⁹роденъ? ⁴⁰а сега

† Ст. 37. м Гл. 10; 26, 27. 1 Иоан. 4; 6.
к Ст. 26. ю Гл. 7; 20, 10; 20. Ст. 52.
л Ис. 63; 16, 64; 8. Мал. г Гл. 5; 41, 7; 18.
1; 6. х Гл. 5; 24, 11; 26.
м 1 Иоан. 5; 1. и Зах. 1; 5. Евр. 11; 13.
н Гл. 16; 27, 17; 8, 25. ч Гл. 5; 31.
о Гл. 5; 43, 7; 28, 29. ш Гл. 5; 41, 16; 14, 17; 1.
п Гл. 7; 17. Дѣян. 3; 13.
р Мат. 13; 88. 1 Иоан. 3; 8. и Гл. 7; 28, 29.
с Іуд. 6. ъ Лук. 10; 24.

ы Евр. 11; 13. з Гл. 12; 35, 17; 4.
ѡ Ис. 3; 14. Ис. 43; 13. е Гл. 1; 5, 9, 3; 19, 8; 12.
Гл. 17; 5, 24. Кол. 1; 17. ж 12; 35, 46.
Отк. 1; 8. ѓ Мар. 7; 33, 8; 28.
ь Гл. 10; 31, 39, 11; 8. џ Неем. 3; 15.
ь Лук. 4; 30. — зѡ Вижъ 4 Цар. 5; 14.
а Ст. 34. з Ст. 6; 7.
б Гл. 11; 4. и Ст. 33, Гл. 3; 2.
в Гл. 4; 34, 5; 19, 36, 11; 8. ѡ Гл. 7; 12, 43, 10; 19.
Гл. 4; 19, 6; 14.